

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1896.

Treść: (№ 44—48). 44. Rozporządzenie, którem uchyla się postanowienia o przepływanii statków wiosłowych i parowych popod mostem na Dunaju w Stein, zawarte w rozdziale II B II tymczasowego Porządku policyjnego żeglarskiego i rzeczno dla Dunaju a wydane rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 29. kwietnia 1885. — 45. Rozporządzenie, dotyczące się nostryfikacji dyplomów doktorskich z medycyny uzyskanych przez kobiety za granicą. — 46. Obwieszczenie o ustanowieniu w Szurduku delegacji komory. — 47. Rozporządzenie, dotyczące się stęplowania obligacji (losów) rosyjskiej drugiej pożyczki premiowej państwa z r. 1866 z powodu wymiany dawnych obligacji za nowe egzemplarze. — 48. Ustawa o dalszem rozszerzeniu a względnie stosowaniu ustawy z dnia 27. kwietnia 1887 o zaopatrzeniu wdów i sierot po oficerach i szeregowcach wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej i pospolitego ruszenia.

44.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 19. marca 1896,

którem uchyla się postanowienia o przepływanii statków wiosłowych i parowych popod mostem na Dunaju w Stein, zawarte w rozdziale II B II tymczasowego Porządku policyjnego żeglarskiego i rzeczno dla Dunaju a wydane rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 29. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 62).

W porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa uchyla się postanowienia o przepływanii statków wiosłowych i parowych popod mostem na Dunaju w Stein, zawarte w rozdziale II B II tymczasowego Porządku policyjnego żeglarskiego i rzeczno dla Dunaju a wydane rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 29. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 62).

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Glanz r. w.

45.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 19. marca 1896,

tyczące się nostryfikacji dyplomów doktorskich z medycyny uzyskanych przez kobiety za granicą.

W uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 6. czerwca 1880, l. 4513, którem wydane zostały postanowienia tymczasowe o nostryfikacji zagranicznych dyplomów doktorskich z medycyny, uznają za stosowne rozporządzić, żeby na przyszłość także kobiety były przypuszczane do nostryfikacji takich zagranicznych dyplomów doktorskich.

Pod tym względem przestrzegać należy następujących postanowień:

§. 1.

Kandydatka, w celu przypuszczenia jej do nostryfikacji, ma udowodnić:

- a) że posiada obywatelstwo austriackie,
- b) że skończyła 24ty rok życia lub że skończy go w tym roku kalendarzowym, w którym prosi o nostryfikację,
- c) że zdała z pomyślnym skutkiem w jednym z tutejszo-krajowych gimnazyjów państwa egza-

min w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 21. września 1878, l. 15551 (Dziennik rozporządzeń ministeryalnych Nr. 34), a względnie w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 9. marca 1896, l. 1966 bliżej określony (egzamin dojrzałości),

d) że uczęszczała przez 10 półroczy na wydział medyczny uniwersytetu zagranicznego, w którym nauki urządzone są pod głównymi względami tak samo jak w uniwersytetach austriackich.

Oprócz tego kandydatka ma udowodnić, że jej zachowanie się w okresie pobierania nauk za granicą nie podlegało żadnemu zarzutowi.

§. 2.

Co do przypuszczenia lub nieprzypuszczenia, jakoteż według okoliczności co do wyjątkowego zezwolenia na ułatwienia lub uwzględnienia, wydać ma uchwałę grono profesorów wydziału medycznego tego uniwersytetu, w którym kandydatka stara się o nostryfikację.

Uchwała grona profesorów, przypuszczającą do nostryfikacji, ma być w każdym z osobna przypadku przedstawiona Ministerstwu wyznań i oświaty do zatwierdzenia, przyczem uzasadnić należy dokładniej ułatwienia lub uwzględnienia, jeżeliby się na takowe zgadzano.

Od uchwały nieprzypuszczającej do nostryfikacji wolno odwołać się do Ministerstwa wyznań i oświaty.

§. 3.

W razie przypuszczenia, kandydatka poddać się ma wszystkim ścisłym egzaminom (praktycznym jak i teoretycznym) z wyłączeniem egzaminów wstępnych z nauk przyrodniczych.

Przy każdym z osobna akcie egzaminacyjnym wymagać należy tyle, ile się wymaga od kandydatów męzczyzn.

§. 4.

Jeżeli kandydatka uczyni zadość tym wymaganiom, należy ją promowować i wydać jej dyplom.

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Gautsch r. w.

46.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. marca 1896,

o ustanowieniu w Szurduku delegacji komory.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu ustanowiona została w Szur-

duku delegacja wulkanicznej Komory pomocniczej I. klasy otrzymała upoważnienia komory pomocniczej II. klasy i rozpoczęła już czynności.

Biliński r. w.

47.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. marca 1896,

tyczące się stęplowania obligacji (losów) rosyjskiej drugiej pożyczki premiowej państwa z roku 1866 z powodu wymłany dawnych obligacji na nowe egzemplarze.

Na zasadzie ustawy z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 32) o obligacjach premiowych, rozporządza się co następuje:

1. Ze skutkiem prawnym przewidzianym w §. 3 ustawy z dnia 28. marca 1889 pozwala się pod warunkami niżej przepisanimi na stęplowanie nowych obligacji (losów) rosyjskiej pierwszej pożyczki premiowej rządowej z r. 1866 na sumę imienną po 100 rubli srebrem opiewających, które Rząd cesarsko rosyjski za pośrednictwem petersburskiego kantoru Banku państwa wydaje na miejsce dotychczas w obrocie będących takichże samych obligacji z takim samym oznaczeniem seryj i numerów.

2. Dozwolone jest stęplowanie tylko tych egzemplarzy, które wydane są na miejsce losów pożyczki premiowej w punkcie 1 oznaczonej, poddanych dowodnie w swoim czasie ostęplowaniu w §. 5 ustawy z dnia 28. marca 1889 przepisanej i opatrzone są takim samym oznaczeniem seryj i numerów.

Egzemplarze, wydane na miejsce losów nieostęplowanych, są od stęplowania wyłączone.

3. Za ostęplowanie uiszczać należy stosownie do §. 5, ustęp 4 ustawy z dnia 28. marca 1889 i liczby bieżącej 14 wykazu A do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 33) opłatę stęplową w kwocie 1 zł. 25 c. od każdego losu na sumę imienną 100 rubli srebrem opiewającego.

4. Na biuro do stęplowania nowych losów, które według punktów 1 i 2 mają być stęplowane, przeznaczają się c. k. Urząd stęplowy naczelny w Wiedniu, I. Riemergasse Nr. 7.

5. Strony, zamierzające żądać ostęplowania, winny dawne losy pożyczki premiowej w punkcie 1 oznaczonej, w ich posiadaniu będące i według usta-

wy z dnia 28. marca 1889 ostępłowane, z dołączeniem w dwóch wygotowaniach wyraźnego wykazu seryj i numerów, który podpisać ma strona imieniem i nazwiskiem a oraz podać swój stan, miejsce zamieszkania i mieszkanie, przedstawić najpóźniej aż do dnia 31. sierpnia 1896 w Wiedniu, c. k. Naczelnemu urzędowi stęplowemu, w innych miastach, w których znajdują się urzędy stęplowe, tymże urzędowi, zresztą zaś urzędowi podatkowemu a względnie urzędowi podatkowemu głównym.

Nadsyłanie losów pocztą nie jest dozwolone, przeto urzędy stęplowe i podatkowe nie mają przyjmować posyłek pocztowych takie losy zawierających.

6. Urząd ma pod surową odpowiedzialnością niezwłocznie jeszcze w obecności strony sprawdzić dokładność i wyraźność wykazów seryj i numerów przez porównanie ich z losami oryginalnymi, zbadać dokładnie, czy każdy z przedstawionych losów jest opatrzony znaczkami stęplowymi emisji zarządzanej rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 6. stycznia 1888 (Dz. u. p. Nr. 5) w kwocie 1 zł. 25 c., czy znaczki są przez urząd do tego uprawniony według przepisu przypieczętowane i czy nie zachodzi podejrzenie przekroczenia ustawy.

7. Jeżeli podejrzenie takie zachodzi, odnośny los z podaniem powodów podejrzenia przestać należy jak najspieszniej Władzy skarbowej I. instancyi do dalszej czynności urzędowej; w razie innych wątpliwości odrzucić należy losy bez żadnej czynności urzędowej z podaniem powodów.

Jeżeli nie zachodzi żadna wątpliwość, urząd winien na obu egzemplarzach wykazu seryj i numerów napisać potwierdzenie, że spisane w nim losy rosyjskiej drugiej pożyczki premiowej państwa z roku 1866 zostały zbadane i były według przepisu ustawy z dnia 28. marca 1889 ostępłowane. Do tego potwierdzenia dołączyć należy uwagę, że odpowiednio nowe egzemplarze przedstawione być mają do ostępłowania najpóźniej aż do 31. grudnia 1896, tudzież datę, poczem potwierdzenie to podpisać mają dwaj wyżsi urzędnicy i wyciśnięta być ma pieczęć urzędu.

Następnie losy i jedno wygotowanie potwierdzonego wykazu zwraca się stronie, która obowiązana jest postarać się w terminie o wymianę dawnych egzemplarzy za nowe.

Drugie wygotowanie wykazu winien urząd zachowywać starannie.

Potwierdzenie urzędowe wykazów jest według poz. tar. 117, lit. m ustawy o należytościach warunkowo uwolnione od opłaty.

8. Najpóźniej aż do 31. grudnia 1896 winna strona podać do ostępłowania nowe egzemplarze w tym samym urzędzie, któremu dawne egzemplarze stosownie do punktu 5 były przedstawione a to po przyklepieniu na nich według przepisu punktu 5 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 33) znaczków stęplowych odpowiednich opłacie ustawowej (punkt 4) i razem z potwierdzonym urzędowo wygotowaniem wykazu w jej rękę będącym.

Losy nadsyłane pocztą nie będą przyjmowane do ostępłowania (punkt 5, ustęp końcowy).

9. Urząd bada zgodność oznaczenia seryj i numerów nowych egzemplarzy z obu wygotowaniami wykazu, tudzież jakość przyklepionych znaczków stęplowych i jeżeli pod tym względem nie zachodzi żadna wątpliwość, potwierdza stronie odbiór losów na przedstawionem przez nią wygotowaniu wykazu.

Drugie wygotowanie wykazu, tudzież losy posyła urząd najpóźniej w ciągu 24 godzin pocztą do c. k. Urzędu stęplowego naczelnego w Wiedniu.

Gdy strona sama przedstawia losy c. k. Urzędowi stęplowemu naczelnemu w Wiedniu, w takim razie, jeżeli ostępłowanie może być wykonane niezwłocznie, nie daje się potwierdzenia odbioru przedstawionych losów.

10. Urząd stęplowy naczelnym uskutecznia ostępłowanie w sposób przepisany w punkcie 16 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 33), poczem losy nadesłane przez inne urzędy zwraca tymże urzędowi zatrzymując wykazy oryginalne a dołączając natomiast ich odpisy jako konsygnacją.

11. Losy ostępłowane wydaje się stronie za zwrotem wykazu w jej rękę będącego i przez nią pokwitowaniem opatrzonego.

12. Gdyby zaś strona nie mogła przedstawić wydanego jej, potwierdzeniem urzędowym opatrzonego wykazu, lub gdyby w ciągu dni 14 po otrzymaniu uwiadomienia nie zgłosiła się w celu odebrania losów, odnośne losy razem z odpisem drugiego wygotowania wykazu złożone będą na rzecz strony w Sądzie.

Biliński r. w.

48.

Ustawa z dnia 28. marca 1896,

o dalszem rozszerzeniu a względnie stosowaniu ustawy z dnia 27. kwietnia 1887 o zaopatrzeniu wdów i sierot po oficerach i szeregowcach wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej i pospolitego ruszenia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Do zaopatrzenia tych wdów i sierot po oficerach, jakoteż po szeregowcach wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, dla których stosownie do postanowień artykułu I. punkt *b*) ustawy z dnia 27. kwietnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 41), dawniejsze przepisy pod względem roszezeń do zaopatrzenia zatrzymały moc swoją, ponieważ ich małżonkowie (ojcowie) zmarli jeszcze przed dniem 30. kwietnia 1887, stosowana być ma odtąd w całej rozciągłości rzeczona ustawa, o ile owe wdowy i sieroty czynią w zupełności zadosyć warunkom, pod względem roszezeń do wdowiego i sierocego zaopatrzenia w §§. 1 a względnie 20 rzeczonej ustawy przepisany.

Postanowienia §§. 1 *a* a względnie 21 owej ustawy stosują się analogicznie także do wdów i sierot po tych oficerach i szeregowcach, którzy ponieśli śmierć w skutek doznanych podczas czynnej służby w czasie pokoju bez własnej winy i w bezpośrednim spełnianiu służby wojskowej trudów, przygód lub jakiegokolwiek uszkodzenia, przez właściwość służby wojskowej spowodzonego, chociażby bez zranienia lub zewnętrznego skaleczenia.

Atoli roszezenie do zaopatrzenia upada w tych przypadkach bezwarunkowo, jeżeli śmierć nastąpiła później niż po pięciu latach, licząc od chwili wystąpienia z ostatniej czynnej służby.

W przypadkach takich małżeństwo, także osób ze stanu szeregowców, zawarte być powinno przed wystąpieniem z ostatniej czynnej służby.

§. 2.

Zamiast dotychczasowych przepisów stosowana być ma na przyszłość w zupełności ustawa z dnia 27. kwietnia 1887 także do zaopatrzenia wdów i sierot po wszystkich urzędnikach wojskowych i po pobierających płacę miesięczną do żadnej klasy stopnia służbowego nie zaliczonych a do wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej i pospolitego ruszenia należących, o ile te wdowy i sieroty czynią całkowicie zadosyć warunkom, pod względem roszezeń do wdowiego i sierocego zaopa-

trzenia w §§. 1 a względnie 20 rzeczonej ustawy przepisany.

Do tychże wdów i sierot po urzędnikach wojskowych i po pobierających płacę miesięczną do żadnej klasy stopnia służbowego nie zaliczonych, stosują się analogicznie także postanowienia §. 1, ustępy 2, 3 i 4 ustawy niniejszej.

§. 3.

Wstęp do §. 4 ustawy o zaopatrzeniu z dnia 27. kwietnia 1887 uzupełnia się w ten sposób, że wdowy po pobierających płacę miesięczną, wojskową, do żadnej klasy stopnia służbowego nie zaliczonych, dostawać będą ciągłą emeryturę roczną w kwocie trzeciej części płacy, jaką zmarły małżonek pobierał w ostatnim okresie czynnej służby.

Tytułem rocznego dodatku na wychowanie pobierać będą sieroty tej kategorii, pod warunkami w §. 10 powyższej ustawy o zaopatrzeniu przepisany, każda po 30 zł. i w tym względzie uzupełnić należy także wstęp do §. 14 ustawy powyższej.

§. 4.

Co do wdów i sierot w pierwszym ustępie §. 1 oznaczonych, zaopatrzenie prawidłowe lub z łaski już pobierających, jeżeliby zaopatrzenia wyznaczone ustawą dla pozostałej rodziny, razem wzięte, były korzystniejsze, takowe mają im być nowo asygnowane, w przeciwnym razie, osoby te pobierać mają płacę dotychczasowe dopóty, dopóki trwać będzie ten stosunek.

Atoli w pierwszym przypadku nie dopłaca się nie za czas ubiegły.

Działanie wsteczne ustawy niniejszej nie odnosi się do wdów i sierot po urzędnikach wojskowych (pobierających płacę miesięczną) posiadających już prawidłowe zaopatrzenie.

§. 5.

Przyrost odnośnych wydatków pokrywać należy według postanowień artykułu III. ustawy na wstępie wzmiankowanej, odsetkami od funduszu taksy wojskowej.

§. 6.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. tego miesiąca, który nastąpi po dniu ogłoszenia, wykonanie zaś onejże porucza się Memu Ministrowi obrony krajowej, który w tym względzie porozumieć się ma z Moim wspólnym Ministrem wojny, tudzież Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28. marca 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Welsersheimb r. w.

Biliński r. w.